

videre end andre, der slaa sig sammen for gennem Andelssystemet at naa det bedste, er sikkert nok. Men jeg er dog sikker paa, at det vilde være galt, dersom man sagde: Nej, den Slags skulle vi ikke støtte! Thi jeg tror netop, at det er rigtigt, at Staten træder til og støtter der, hvor Formaålet er at fremelske det allerbedste. Det undrer mig noget, at man ikke ogsaa har taget Hensyn til andre af vore Statskonsulenter, de Herrer Oppermann og Hansen-Snertinge, som ligeledes have været ovre paa Bornholm og set, hvorledes det gaar til der og udtalt sig anerkendende om disse Hesteopdrætningsanstalter, medens man stadig citerer en af Konsulenterne, som ikke har været der ovre og set Forholdene, lad ham saa ogsaa være vor første Mand i Danmark, navnlig paa den jyske Hesteavls Omraade. Det kan jeg ikke undlade ogsaa at fremhæve. Og naar man har talt om Hesteopdrætningsanstalten oppe ved Frederiksborg paa Hillerødsholm, har jeg ogsaa været oppe at se den og blev unægtelig noget skuffet af den. Men naar man tager i Betragtning, at den er temmelig ny, vel ikke mere end 1 Aar eller maaske $1\frac{1}{2}$, det kan jeg ikke sige bestemt, og at der har været noget Uheld med Ledelsen af den, tror jeg alligevel, at man ikke skal dømme for strengt, men se paa, at den har sine Børnesygdomme, der skulle overvindes og maaske forhaabentlig allerede er overvundne. Det er altsaa en af de Anstalter, som jeg, naar den kan faa overvundet sine Børnesygdomme, ogsaa vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at give nogen Støtte. Flertallets Forslag er jo bygget paa Kommissionens Forslag og det, der er fremsat af den forrige Landbrugsminister, uden at der er taget noget Forbehold, medens vi se, at vor nuværende højtærede Landbrugsminister har taget Forbehold paa dette Spørgsmaal. Selv om Forslaget derfor ikke bliver saaledes, som Kommissionen har indstillet efter nøjeste Overvejelse og Samraad netop med de sagkyndige og saa den samme Konsulent, hvis Udtalelser senere citeres og sigtes til, staar det for mig saaledes, at jeg ikke nærer Tvivl om, at det bliver den højtærede Landbrugsminister, der med lykkelig Haand træder til og stiller et Mæglingsforslag, som vi allesammen kunne acceptere. Forslaget skulde gaa ud paa, at han af den Bevilling, der stilles til hans Raadighed, frit kan benytte Penge til Tilskud til saadanne Opdrætningsanstalter, hvor det efter en grundig og nøje Undersøgelse af deres Maal og

Virkemaade, af, hvad de overhovedet due til, bliver konstateret for den højtærede Minister, at de have et Formaål, der bør støttes. Andet venter jeg mig heller ikke, thi det er egentlig det vigtigste, det er Kernen i selve Forslaget. Laaneparagraffen er ikke anderledes, end at den nok kan undværes, thi er der virkelig Interesse til Støde, skal vedkommende vel nok faa Pengene at laane, selv om det nok kunde blive lidt billigere at laane af Statskassen. Naar der ogsaa fra Mindretallets Side er talt en Del om Avlscentrerbevillingen til Kvæg, og at dette her egentlig er denne Bevilling om igen, foreligger der dog en Misforstaaelse. Der er ingen, der foreslaar, at vi skulle ind paa Præmiesystemet for de bedste Besætninger, der altsaa gennem Konkurrence faa Præget af at være det bedste, der findes. Det er der ingen, der vil; men at man derimod vil støtte gennem Administrationen og dække fra Statens Side de $\frac{3}{4}$ af Udgifterne hertil, finder jeg dog er meget fornuftigt.

Naar der har været talt om fra Mindretallets Side, at Svineavlscentre heller ikke var noget, man særlig skulde være begejstret for, og der ogsaa er stillet Forslag om, at denne Bevilling efter 5 Aars Forløb skulde ophøre, gør det mig ogsaa ondt at høre det, thi jeg er aldeles overbevist om, at disse Svineavlscentre ikke alene have gjort god Nytte, men at de ogsaa ville komme til at gøre god Nytte, naar vi kunne vente noget større Bevillinger end hidtil, hvor der kun er anvendt godt og vel 20,000 Kr. paa Sagen; thi hvad det skorter paa — deri vil jeg give Mindretallet Ret — er Tilsynet med disse Svineavlscentre, det har rimeligvis været for sløjt. Man har anerkendt flere af disse Besætninger som Avlscentre, som aldrig skulde have været anerkendte, man har ikke ved Tilsynet været streng nok til at kassere det, som skulde kasseres. Vi have ovre paa Bornholm 4 Svineavlscentre, der have vi taget det noget strengere. For Yorkshiresvinenes Vedkommende siger man saaledes, at Ornerne ikke maa sælges, før de ere 6—7 Maanedag gamle, saa at man virkelig kan paa-vise, hvorvidt Dyrene falde heldigt eller uheldigt ud, og hvis de ere uheldige, kan hindre Salget af dem. I saa Tilfælde faa de ikke Lov til at blive brugte til Avl, man har ikke Lov til at bruge dem til Avl, hvor Staten giver sin Støtte, og hvor de komme ud i Brug, saaledes at de i Stedet for at fremme Avlen snarere kunde hemme den, snarere bringe Tilbagegang